

LEGE Nr. 136/2020 din 18 iulie 2020

privind instituirea unor masuri în domeniul sanataii publice în situatii de risc epidemiologic si biologic

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

PUBLICATA ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 634 din 18 iulie 2020

Parlamentul României adopta prezenta lege.

ART. 1

Prezenta lege reglementeaza unele masuri necesare în domeniul sanataii publice cu caracter temporar, în situatii de risc epidemiologic si biologic, pentru prevenirea introducerii si limitarea raspândirii bolilor infectocontagioase pe teritoriul României.

ART. 2

Masurile prevazute de prezenta lege se dispun si se aplica în situatiile prevazute la art. 1, exclusiv pentru apararea sanataii publice, cu respectarea drepturilor si libertatilor fundamentale ale cetatenilor si a ordinii publice. Toate masurile dispuse în baza prezentei legi vor fi proportionale cu situatia care le-a determinat, limitate în timp la aceasta si aplicate în mod nediscriminatoriu.

ART. 3

În întelesul prezentei legi, termenii si notiunile folosite au urmatoarea semnificatie:

- a) carantina persoanelor - masura de prevenire a raspândirii bolilor infectocontagioase, constând în separarea fizica a persoanelor suspecte de a fi infectate sau purtatoare ale unui agent înalt patogen de alte persoane, în spatii special desemnate de catre autoritati, la domiciliu sau la locatia declarata de catre persoana carantinata, stabilita prin decizie individuala motivata a directiei de sanatate publica, care va contine mentiuni cu privire la data si emitentul actului, numele si datele de identificare ale persoanei carantinate, durata masurii si calea de atac prevazuta de lege;
- b) carantina zonala - masura de prevenire a raspândirii bolilor infectocontagioase, prin care se urmareste separarea fizica a persoanelor si activitatilor, inclusiv limitarea circulatiei dintr-un perimetru afectat de o boala infectocontagioasa de perimetrele învecinate, astfel încât sa se previna raspândirea infectiei sau contaminarii în afara acestui perimetru;
- c) izolarea - masura care consta în separarea fizica a persoanelor afectate de o boala infectocontagioasa sau a persoanelor purtatoare ale agentului înalt patogen chiar daca acestea nu prezinta semne si simptome sugestive, la domiciliu, la locatia declarata de persoana izolata, într-o unitate sanitara sau la o locatie alternativa atasata unitatii sanitare, în vederea monitorizarii starii de sanatate si aplicarii unui tratament, dupa caz, masura instituita în scopul vindecarii si reducerii gradului de contagiozitate pe baza consimtamântului persoanelor sau, în lipsa acestuia, prin decizia

individuala motivata a directiei de sanatate publica, care va contine mentiuni cu privire la data si emitentul actului, numele si datele de identificare ale persoanei izolate, durata masurii si calea de atac prevazuta de lege;

d) risc iminent - amenintare imediata sau probabilitatea ridicata de aparitie si raspândire a unui agent înalt patogen în populatia umana, care poate avea un impact grav asupra sanatatii si vietii omenesti;

e) contaminare - prezenta unui agent înalt patogen pe suprafata corpului uman sau animal, în sau pe un produs preparat pentru consum sau pe alte obiecte, inclusiv mijloace de transport, ce poate constitui un risc epidemiologic si biologic;

f) informatii stiintifice oficiale - date ce ofera elemente de proba bazate pe metode stiintifice stabilite si transmise de catre institutii internationale sau nationale, cu atributii în domeniul sanatatii, si acceptate de catre Ministerul Sanatatii;

g) infectarea - patrunderea si dezvoltarea sau multiplicarea unui agent infectios în corpul uman sau animal care poate constitui un risc pentru sanatatea publica;

h) masuri de sanatate publica - procedurile specifice de prevenire, limitare si raspuns aplicate în vederea împiedicarii raspândirii bolii sau a contaminarii;

i) persoana bolnava - persoana care sufera de o boala infectocontagioasa având semne si simptome sugestive specifice definitiei de caz sau persoana purtatoare a unui agent înalt patogen chiar daca nu prezinta semne si simptome sugestive la examenul medical clinic obiectiv, dar prezinta un risc epidemiologic si biologic;

j) risc epidemiologic - probabilitatea de aparitie a unui eveniment generat de un agent înalt patogen care poate afecta sanatatea grupurilor populationale, cu posibilitatea raspândirii pe plan local, judetean, zonal, national, european sau international;

k) risc biologic - probabilitatea aparitiei unui efect asupra sanatatii umane cauzat de raspândirea accidentala sau intentionata a unui agent înalt patogen;

l) persoana suspecta - persoana posibil infectata care provine din zona în care exista epidemie, risc epidemiologic sau biologic, cu un agent înalt patogen, pe perioada de incubatie, în baza dovezilor stiintifice, sau persoana care a intrat în contact direct cu o persoana infectata sau cu bunuri contaminate cu agentul înalt patogen, pâna la trecerea perioadei de incubatie sau aparitia semnelor sau simptomatologiei clinice sau paraclinice a bolii;

m) urgenta de sanatate publica de importanta internationala - un eveniment neobisnuit care, conform Regulamentului sanitar international 2005, aprobat de Adunarea Generala a Organizatiei Mondiale a Sanatatii si pus în aplicare prin Hotarârea Guvernului nr. 758/2009, constituie un risc pentru sanatatea publica prin raspândirea internationala a bolii si cere un potential raspuns international coordonat;

n) epidemie - extindere prin contaminare cu o frecventa neobisnuita a unei boli infectocontagioase la un numar mare de persoane raportat la riscul specific bolii respective, dintr-un perimetru determinat;

o) pandemie - extinderea unei epidemii pe mai multe continente;

p) boala transmisibilă - boala determinată de invazia tesuturilor organismului de către agenți înalți patogeni, multiplicarea acestora și reacția tesuturilor gazda la aceștia și la toxinele pe care le produc și care se poate transmite de la o sursă/mediu la o persoană și de la o persoană la alta;

q) grup populațional - un grup de persoane care prezintă una sau mai multe caracteristici comune;

r) organe de control - organele stabilite potrivit reglementărilor legale în vigoare, cu competențe de verificare și de monitorizare a respectării de către autoritățile sau persoanele în cauză a măsurilor dispuse în temeiul prezentei legi, în situațiile de risc epidemiologic și biologic;

s) spațiu special desemnat de autorități - locație care îndeplinește condițiile minime de cazare și este stabilită de autorități pentru carantinarea persoanelor, potrivit prezentei legi;

s) locație alternativă atasată unității sanitare - spațiu în care se acordă asistență medicală și este arondat unei unități sanitare de bază pentru izolarea persoanelor, potrivit prezentei legi, cum ar fi, dar fără a se limita, unitățile de cazare hoteliere sau alte spații special amenajate.

ART. 4

Măsurile prevăzute la art. 7 se aplică pentru grupuri populaționale care sunt susceptibile de a prezenta risc epidemiologic și biologic pentru sănătatea publică, de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență, iar, în cazuri individuale, prin decizie motivată a direcției de sănătate publică, care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. Măsurile și grupurile populaționale se stabilesc de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență, în baza propunerii Grupului de suport tehnico-stiințific privind gestionarea bolilor înalți contagioase pe teritoriul României.

ART. 5

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale pot pune la dispoziție spații special desemnate sau locații alternative atasate unităților sanitare pentru persoanele aflate în carantină sau în izolare, după caz.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale care nu dețin în proprietate sau în administrare spațiile menționate la alin. (1) pot încheia contracte de închiriere a unor imobile cu această destinație.

(3) Carantina în spații special desemnate de către autoritățile competente se realizează în următoarele situații:

a) în situația în care persoanele pentru care se instituie măsura de carantină declară pe propria răspundere că nu își pot asigura condițiile de separare fizică la domiciliu sau la locația declarată de acestea;

b) în situația nerespectării măsurii de carantină la domiciliu sau la locația declarată, pe durata acesteia, deși a consimțit-o la data instituirii.

(4) Cheltuielile ocazionate de carantina în spațiile special desemnate pentru situațiile prevăzute la alin. (3) lit. a) se suportă din bugetul Ministerului Sănătății, aprobat cu această destinație.

(5) Persoanele care nu respectă măsura de carantină la domiciliu sau la locația declarată au obligația de a suporta cheltuielile carantinerii în spațiul special desemnat de autorități. Cheltuielile ocazionate cu carantinarea acestora se suportă de către Ministerul Sănătății din bugetul aprobat cu această destinație și se recuperează de la persoanele în cauză.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 297 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, bunurile aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Tineretului și Sportului prin direcțiile județene pentru sport și tineret pot fi utilizate pentru carantinarea persoanelor în condițiile prevăzute de prezenta lege. Cheltuielile efectuate pentru carantinare se suportă din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Tineretului și Sportului. Ministerul Finanțelor Publice va suplimenta în mod corespunzător bugetul Ministerului Tineretului și Sportului cu sumele aferente cheltuielilor efectuate cu carantinarea persoanelor.

(7) Normele metodologice pentru stabilirea condițiilor minime ale spațiilor de cazare și a standardelor de cost se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de cel mult 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

ART. 6

Situațiile de risc epidemiologic și biologic pentru care se instituie măsurile prevăzute în prezenta lege sunt următoarele:

- a) epidemie declarată prin ordin al ministrului sănătății;
- b) urgență de sănătate publică de importanță internațională, certificată prin hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență, în baza declarației Organizației Mondiale a Sănătății;
- c) pandemie declarată de Organizația Mondială a Sănătății și certificată prin hotărâre de Comitetul Național pentru Situații de Urgență;
- d) cazul de risc epidemiologic și biologic iminent identificat și constatat de structurile aflate în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență sau de către instituțiile aflate în subordinea Ministerului Sănătății.

ART. 7

(1) Carantina persoanelor se instituie pe baza informațiilor științifice oficiale și a definiției de caz, la domiciliul persoanei, la o locație declarată de aceasta sau, după caz, într-un spațiu special desemnat de autorități, cu privire la persoanele suspecte de a fi infectate sau purtătoare ale unui agent înalt patogen care:

- a) sosesc din zone în care riscul epidemiologic este ridicat, pe baza datelor epidemiologice transmise la nivel național, european și internațional de către organismele competente în domeniu;
- b) au intrat în contact direct cu cel puțin o persoană confirmată cu o boală infectocontagioasă.

(2) În situația în care persoanele menționate la alin. (1) refuza măsura carantinării la domiciliu sau la locația declarată de acestea, precum și atunci când persoanele în cauză încălca măsura carantinei pe durata acesteia, deși au consimțit-o anterior, medicul sau, după caz, organele de control recomandă, iar reprezentantul direcției de sănătate publică decide carantinarea persoanei în spațiul special desemnat de autorități, dacă acestia constată riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară. Medicul sau, după caz, organele de control vor informa de îndată direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care confirmă sau infirmă, după caz, măsura carantinării persoanei în spațiul special desemnat de autorități, printr-o decizie cu caracter individual. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. Decizia se emite în cel mult 8 ore de la informarea făcută de medic sau de organele de control, după caz, și se comunică de îndată persoanei în cauză. În scopul prevenirii răspândirii bolii infectocontagioase, până la comunicarea deciziei direcției de sănătate publică prin care se infirmă măsura carantinei recomandate în spațiul special desemnat de autorități sau, după caz, până la comunicarea hotărârii primei instanțe, persoana în cauză nu poate părăsi domiciliul, locația declarată pentru carantină sau, după caz, spațiul special desemnat de autorități, fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică.

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) și (2) se instituie pe durata perioadei de incubare specifice bolii infectocontagioase suspectate. Măsura încetează la expirarea termenului specific perioadei de incubare sau anterior, ca urmare a confirmării persoanei ca purtătoare a agentului înalt patogen, cu sau fără semne și simptome sugestive specifice definiției de caz, fiindu-i aplicabile dispozițiile privitoare la măsura izolării din prezenta lege.

(4) Prin hotărâre a Guvernului se stabilește lista spațiilor special desemnate de autorități pentru carantinarea persoanelor, în condițiile prezentei legi.

(5) Carantina zonală se instituie pentru persoanele aflate și activitățile derulate în perimetrul afectat de situațiile de risc epidemiologic și biologic prevăzute la art. 6.

ART. 8

(1) Izolarea se instituie pentru persoanele bolnave cu semne și simptome sugestive specifice definiției de caz, precum și pentru persoanele purtătoare ale agentului înalt patogen, chiar dacă acestea nu prezintă semne și simptome sugestive.

(2) Lista bolilor infectocontagioase pentru care se instituie izolarea persoanelor la domiciliul acestora, la locația declarată de acestea sau, după caz, în unități sanitare sau în locații alternative atasate acestora, precum și lista unităților sanitare de bază în care se tratează persoanele bolnave se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Pentru a asigura un echilibru corect între nevoia de a preveni răspândirea unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară și dreptul la libertate al persoanelor, măsura izolării se instituie în funcție de boala infectocontagioasă, stabilită potrivit prezentului alineat, cu respectarea următoarelor standarde necesare exercitării drepturilor și libertăților fundamentale:

a) măsura să fie dispusă pe durata limitată, în mod nediscriminatoriu și proporțional cu situația de fapt care o determină;

b) masura sa aiba ca scop prevenirea raspândirii unei boli infectocontagioase, periculoase pentru siguranta persoanei si sanatatea publica;

c) masura sa fie instituita pentru a proteja interesul public si sa nu determine un dezechilibru între nevoia de protejare a sanatatii publice si imperativul respectarii libertatii persoanei.

(3) Izolarea persoanelor prevazute la alin. (1) se instituie cu acordul persoanelor supuse examinarii, iar în lipsa acestuia, în conditiile alin. (6), atunci când medicul constata riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitara, într-o unitate sanitara sau, dupa caz, într-o locatie alternativa atasata unitatii sanitare, stabilita conform alin. (2), în scopul efectuarii examenilor clinice, paraclinice si a evaluarilor biologice, pâna la primirea rezultatelor acestora, dar nu mai mult de 48 de ore.

(4) Cel mai târziu la expirarea termenului de 48 de ore, pe baza examenilor clinice si paraclinice si daca se mentine riscul transmiterii bolii infectocontagioase cu risc de transmitere comunitara, medicul recomanda prelungirea masurii izolarii într-o unitate sanitara sau într-o locatie alternativa atasata unitatii sanitare ori, dupa caz, la domiciliul persoanei sau la locatia declarata de aceasta.

(5) Izolarea la domiciliu sau la locatia declarata se instituie daca riscul contaminarii altor persoane sau al raspândirii bolii infectocontagioase este redus. Izolarea la domiciliu sau la locatia declarata nu poate fi dispusa în situatiile în care informatiile stiintifice oficiale referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere si rata de transmisibilitate impun izolarea persoanelor exclusiv într-o unitate sanitara sau o locatie alternativa atasata acesteia.

(6) În situatia în care persoanele prevazute la alin. (1) refuza masura izolarii instituite conform alin. (3), medicul informeaza de îndata, dupa consemnarea refuzului persoanei, directia de sanatate publica judeteana sau a municipiului Bucuresti, care, în termen de cel mult doua ore, va emite decizia prin care confirma sau infirma masura izolarii recomandata de medic, în unitatea sanitara sau într-o locatie alternativa atasata acesteia. Decizia are caracter individual si se comunica de îndata persoanei în cauza. Decizia va contine mentiuni cu privire la data si emitentul actului, numele si datele de identificare ale persoanei izolate, durata masurii si calea de atac prevazuta de lege. În scopul prevenirii raspândirii bolii infectocontagioase, pâna la comunicarea hotarârii primei instante de anulare a actului administrativ contestat, persoana în cauza nu poate parasii locatia unde se afla izolata fara încuviintarea medicului sau a reprezentantului directiei de sanatate publica.

(7) În situatia în care persoanele prevazute la alin. (1) refuza masura izolarii prelungita si recomandata conform alin. (4) sau daca persoanele încalca masura izolarii instituita la domiciliu sau la locatia declarata pe durata acesteia, desi au consimtit-o anterior, medicul sau, dupa caz, organele de control informeaza de îndata directia de sanatate publica judeteana sau a municipiului Bucuresti, care poate confirma sau infirma masura izolarii într-o unitate sanitara sau la o locatie alternativa atasata acesteia, printr-o decizie cu caracter individual. Decizia se va emite în cel mult doua ore de la informarea facuta de medic sau, dupa caz, de organele de control si se comunica de îndata persoanei în cauza. Decizia va contine mentiuni cu privire la data si emitentul actului, numele si datele de identificare ale persoanei izolate, durata masurii si calea de atac prevazuta de lege. În scopul prevenirii raspândirii bolii infectocontagioase, pâna la comunicarea deciziei directiei de sanatate publica prin care se infirma masura prelungirii izolarii în unitatea sanitara sau la o locatie alternativa sau, dupa caz, pâna la comunicarea hotarârii primei instante, persoana în cauza nu poate

parasi locatia unde se afla izolata fara încuviintarea medicului sau a reprezentantului directiei de sanatate publica.

(8) Masura izolarii instituita potrivit alin. (4) înceteaza la data confirmarii persoanei ca fiind vindecata pe baza examenilor clinice si paraclinice sau a recomandarii medicului care constata ca riscul de transmitere a bolii nu mai exista.

(9) Daca persoana mentionata la alin. (1) este un minor, masura izolarii se instituie pentru acesta conform alin. (3) si (4), dupa caz, la domiciliul apartinatorului ori la locatia declarata de acesta. Izolarea minorului într-o unitate sanitara sau la o locatie alternativa atasata acesteia se instituie potrivit reglementarilor în vigoare. Apartinatorul minorului este supus masurii carantinerii în temeiul prezentei legi, daca masura izolarii nu i se aplica.

ART. 9

(1) Când masura carantinei sau a izolarii a fost luata fata de o persoana în a carei ocrotire se afla un minor, o persoana pusa sub interdictie, o persoana careia i s-a instituit tutela sau curatela ori o persoana care, din cauza vârstei, bolii sau altei cauze, din orice alt motiv, ramâne fara supraveghere si îngrijire, parintele, ocrotitorul legal, personalul medical sau reprezentantul directiei de sanatate publica anunta serviciul public de asistenta sociala, în vederea monitorizarii acestora si daca se impune, în vederea luarii masurilor legale de ocrotire temporara pentru persoanele respective.

(2) Monitorizarea si, dupa caz, masurile legale de ocrotire temporara a persoanelor prevazute la alin. (1) pot fi dispuse numai pe durata în care acestea ramân fara supraveghere si fara îngrijire si nu au ca efect suspendarea de drept a exercitiului drepturilor parintesti sau a drepturilor ocrotitorilor legali.

(3) Monitorizarea si, dupa caz, masurile legale de ocrotire temporara a persoanelor prevazute la alin. (1) nu pot fi dispuse daca parintele sau ocrotitorul legal a desemnat un alt membru al familiei sau o persoana de referinta pentru supravegherea si îngrijirea persoanelor prevazute la alin. (1), iar aceasta accepta sa exercite temporar supravegherea si îngrijirea pentru persoanele respective.

(4) Directiile generale de asistenta sociala si protectia copilului vor lua masuri pentru a pune la dispozitia persoanelor prevazute la alin. (1) locatii rezidentiale corespunzatoare si personal specializat, în functie de vârsta si de starea de sanatate a persoanelor ocrotite, pe întreaga durata în care acestea ramân fara supraveghere si îngrijire.

ART. 10

În situatiile prevazute la art. 6 si numai daca exista un risc iminent, cu respectarea Regulamentului sanitar international, la propunerea Institutului National de Sanatate Publica, ministrul sanatatii instituie prin ordin modalitatea de aplicare a masurilor prevazute în prezenta lege, în vederea prevenirii si limitarii îmbolnavirilor cu agentul înalt patogen.

ART. 11

(1) Carantina pentru persoanele care sosesc în România din zone cu risc epidemiologic ridicat sau pentru persoanele care au intrat în contact direct cu persoanele infectate, în situatiile de risc epidemiologic prevazute la art. 6, se dispune prin hotarâre a Comitetului National pentru Situatii de

Urgenta, la propunerea Grupului de suport tehnico-stiintific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României si se pune în aplicare prin ordine ale ministrului sanatatii si ale unitatilor din subordine.

(2) Pentru situatiile în care exista un risc iminent, epidemiologic si biologic ridicat, seful Departamentului pentru Situatii de Urgenta sau persoana desemnata de acesta dispune prin ordin masurile prevazute la art. 7 alin. (1) si (2). Acestea trebuie validate în termen de cel mult 48 de ore de catre Comitetul National pentru Situatii de Urgenta.

(3) Hotarârea Comitetului National pentru Situatii de Urgenta este act administrativ si poate fi atacata în conditiile prezentei legi.

ART. 12

(1) Carantina zonala se instituie prin ordin al sefului Departamentului pentru Situatii de Urgenta sau al persoanei desemnate de acesta, în baza hotarârii comitetului judetean pentru situatii de urgenta, la propunerea directiei de sanatate publica teritoriale si cu avizul Institutului National de Sanatate Publica.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), în situatia în care masura vizeaza doua sau mai multe judete învecinate, carantina zonala se instituie prin ordin al sefului Departamentului pentru Situatii de Urgenta sau al persoanei desemnate de acesta, la propunerea Institutului National de Sanatate Publica si cu validarea în termen de cel mult 48 de ore de catre Comitetul National pentru Situatii de Urgenta.

(3) Masurile prevazute la alin. (1) si (2) se instituie atunci când, în baza evaluarii, se constata ca riscul raspândirii comunitare nu poate fi controlat prin alte metode, iar procentul persoanelor infectate este peste pragul stabilit de Institutul National de Sanatate Publica.

(4) În cazul producerii unui accident biologic, masura carantinei zonale prevazuta la alin. (1) si (2) se poate institui temporar, pâna la stabilirea impactului agentului înalt patogen raspândit si, dupa caz, pâna la înlaturarea efectelor.

(5) Asigurarea ordinii publice în spatiile special desemnate de autoritati pentru carantina, precum si în unitatile sanitare sau în locatiile alternative atasate acestora stabilite pentru izolare, prevazute de prezenta lege, se realizeaza atât în exteriorul, cât si în interiorul acestora de catre politia locala. În situatia în care politia locala nu este constituita sau efectivele acesteia nu sunt suficiente, masurile de ordine publica se asigura de catre Jandarmeria Româna sau Politia Româna, dupa caz.

ART. 13

Institutul National de Sanatate Publica, pe toata perioada situatiei de risc epidemiologic si biologic, pentru prevenirea introducerii si limitarea raspândirii bolilor infectocontagioase pe teritoriul national, are obligatia de a comunica zilnic numarul cazurilor noi, numarul cazurilor retestate si numarul total de teste pentru cazurile noi si cazurile retestate, raportate separat, la nivel national si judetean, inclusiv dupa criteriul domiciliului persoanei testate.

ART. 14

Autoritatile publice centrale sau locale au obligatia de a asigura pentru persoanele aflate în carantina sau în izolare la domiciliu sau în locatia declarata de acestea necesarul de hrana ori, dupa caz, si tratament, în functie de vârsta si starea de sanatate a persoanei, precum si livrarea acestora daca persoanele se afla în imposibilitatea de a-si asigura procurarea hranei ori, dupa caz, a tratamentului. Prin hotarâre a Guvernului se vor stabili limitele maximale pentru aceste cheltuieli, care vor fi suportate din bugetul Ministerului Sanatatii, prin unitatile administrativ-teritoriale.

ART. 15

(1) Ordinele sefului Departamentului pentru Situatii de Urgenta sau ale persoanei desemnate de acesta, emise în temeiul prezentei legi, se aplica, de îndata, de autoritatile competente si se publica pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situatii de Urgenta si Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta. Autoritatile publice centrale si locale asigura informarea publica a cetatenilor din zonele supuse carantinei prin campanii de informare.

(2) Ordinele sefului Departamentului pentru Situatii de Urgenta sau ale persoanei desemnate de acesta, cu caracter normativ, emise în temeiul prezentei legi, se publica, de îndata, în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Ordinele sefului Departamentului pentru Situatii de Urgenta sau ale persoanei desemnate de acesta pot fi contestate de catre orice persoana care se considera vatamata într-un drept al sau ori într-un interes legitim la instanta competenta, în conditiile prezentei legi.

(4) Toate actele administrative cu caracter normativ privind instituirea, modificarea sau încetarea masurilor din prezenta lege pot fi atacate de catre orice persoana care se considera vatamata într-un drept al sau ori într-un interes legitim la instanta competenta, cu actiune în anulare la instanta de judecata competenta, atât pentru motive de nelegalitate, cât si de netemeinicie, în termen de 5 zile de la publicarea actului administrativ în Monitorul Oficial al României sau de la data luarii la cunostinta a continutului actului în cazul nepublicarii acestuia.

(5) Actiunea în anulare se formuleaza în scris si se depune la instanta judecatoreasca competenta.

(6) Instanta competenta sa solutioneze actiunea în anulare formulata împotriva actelor administrative este curtea de apel, sectia de contencios administrativ si fiscal, în a carei raza teritoriala se afla sediul autoritatii emitente.

(7) La solutionarea actiunilor introduse împotriva actelor administrative din prezenta lege nu sunt aplicabile prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, referitoare la obligativitatea procedurii plângerii prelabile. Judecarea cererilor se face de urgenta si cu precadere, dispozitiile art. 200 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedura civila, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, nefiind aplicabile.

(8) Partile vor fi citate potrivit dispozitiilor privind citarea în procesele urgente.

(9) Întâmpinarea este obligatorie. Judecatorul dispune prin rezolutie comunicarea cererii, precum si a înscrisurilor depuse catre pârât, punându-i-se în vedere ca are obligatia de a depune întâmpinare si dosarul care a stat la baza emiterii actului administrativ, sub sanctiunea prevazuta de lege, care va

fi indicata expres, în termen de cel mult doua zile de la comunicarea cererii. Întâmpinarea si dosarul mentionat se vor comunica reclamantului cu cel putin 3 zile înainte de primul termen de judecata.

(10) Actiunea în anulare este solutionata de urgenta si cu precadere, într-un termen ce nu va depasi 15 zile de la data sesizarii legale a instantei, în completuri formate din 3 judecatori.

(11) Instanta poate dispune, din oficiu, administrarea oricarei probe necesare solutionarii cauzei.

(12) Primul termen de judecata este de maximum 5 zile de la data înregistrarii actiunii în anulare, iar termenele ulterioare nu pot depasi 10 zile în total.

(13) Daca reclamantul se afla sub incidenta unui act individual emis potrivit dispozitiilor prezentei legi, prin care s-a dispus una dintre masurile prevazute la art. 7 sau 8, dupa caz, iar aceasta împrejurare rezulta din înscrisurile depuse, solutionarea cauzei se face cu audierea acestuia, cu exceptia situatiei în care starea sanatatii acestuia nu permite. Audierea reclamantului se realizeaza printr-un mijloc de telecomunicatie audiovizuala care permite verificarea identitatii partilor si garanteaza securitatea, integritatea, confidentialitatea si calitatea transmisiunii. În caz de imposibilitate tehnica sau materiala de a recurge la un asemenea mijloc pentru audierea reclamantului, aceasta se realizeaza prin orice mijloc de comunicatie electronic, inclusiv telefonic, care permite verificarea identitatii partilor si garanteaza securitatea, integritatea, confidentialitatea si calitatea transmisiunii. Citatia va cuprinde mentiunea corespunzatoare în acest sens. Încheierea de sedinta va consemna si operatiunile astfel efectuate.

(14) Daca reclamantul este asistat sau reprezentat de avocat sau este necesara folosirea unui traducator sau a unui interpret, nu este necesara prezenta fizica a acestuia lânga reclamant. Costurile ocazionate de prezenta traducatorului sau interpretului sunt suportate din bugetul Ministerului Justitiei.

(15) În cazul în care audierea reclamantului nu se poate realiza în conditiile prevazute la alin. (13) si acesta nu are aparator ales, i se va asigura aparator din oficiu.

(16) Instanta vegheaza la desfasurarea în bune conditii a procedurii prevazute în prezentul articol, în vederea respectarii dreptului la aparare si a caracterului contradictoriu al dezbaterilor.

(17) Pronuntarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea hotarârii se face în cel mult 48 de ore de la pronuntare.

(18) Hotarârea primei instante poate fi atacata cu recurs în maximum doua zile de la comunicare. În vederea solutionarii recursului, dosarul se înainteaza în aceeasi zi la Înalta Curte de Casatie si Justitie, în format scris sau electronic.

(19) Înalta Curte de Casatie si Justitie se pronunta în complet de 5 judecatori, în termen de 5 zile de la sesizare, prin hotarâre definitiva.

(20) Hotarârea definitiva prin care s-a anulat actul administrativ cu caracter normativ se publica în 24 de ore de la pronuntare în Monitorul Oficial al României, potrivit procedurii prevazute la art. 23 din Legea nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.

(21) Actele administrative cu caracter normativ prevazute la alin. (4) fac parte din categoria actelor prevazute la art. 5 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, iar actiunilor formulate împotriva acestora în temeiul prezentei legi nu le sunt aplicabile dispozitiile art. 14 sau 15, dupa caz, din legea mentionata.

ART. 16

(1) Orice persoana care se considera vatamata într-un drept sau interes legitim printr-un act administrativ individual emis potrivit art. 8 alin. (3) poate introduce actiune la judecatoria în a carei circumscriptie domiciliaza sau își are resedinta ori la judecatoria în a carei circumscriptie este situat spatiul sau unitatea sanitara în care este izolata, solicitând anularea actului. Cererile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

(2) Judecarea cererilor prevazute la alin. (1) se face în cel mult 24 de ore de la sesizarea instantei, dispozitiile art. 200 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedura civila, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, nefiind aplicabile.

(3) Partile vor fi citate potrivit dispozitiilor privind citarea în procesele urgente, astfel încât sa se asigure respectarea termenului de judecata prevazut la alin. (2), asistenta juridica a persoanei fiind obligatorie.

(4) Instanta nu poate amâna pronuntarea, iar redactarea hotarârii se face de îndata.

(5) Dispozitiile art. 15 alin. (13) - (16) se aplica în mod corespunzator.

(6) Hotarârea instantei este definitiva.

(7) Comunicarea actelor de procedura, inclusiv înregistrarea actiunii, se realizeaza în format si prin mijloace electronice.

ART. 17

(1) Orice persoana care se considera vatamata într-un drept sau interes legitim printr-un act administrativ individual emis potrivit art. 7 sau art. 8 alin. (4) poate introduce, în termen de cel mult 24 de ore de la data comunicarii deciziei directiei de sanatate publica, actiune la judecatoria în a carei circumscriptie domiciliaza sau își are resedinta ori la judecatoria în a carei circumscriptie este situat spatiul sau unitatea sanitara în care este carantinata sau, dupa caz, izolata potrivit art. 7 sau art. 8 alin. (4), solicitând anularea actului administrativ contestat, revizuirea sau încetarea masurii. Cererile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

(2) Judecarea cererilor prevazute la alin. (1) se face de urgenta si cu precadere, în termen de cel mult 48 de ore, dispozitiile art. 200 din Legea nr. 134/2010, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, nefiind aplicabile.

(3) Partile vor fi citate potrivit dispozitiilor privind citarea în procesele urgente, astfel încât sa se asigure respectarea termenului de judecata prevazut la alin. (2), asistenta juridica a persoanei fiind obligatorie.

(4) Dispozitiile art. 15 alin. (13) - (16) se aplica în mod corespunzator.

(5) Instanta poate amâna pronunțarea cu cel mult 24 de ore, iar redactarea hotărârii se face în aceeași zi.

(6) Până la pronunțarea hotărârii instanței, persoana în cauză va fi monitorizată de către medic, zilnic sau când situația o impune.

(7) Hotărârea primei instanțe este executorie și poate fi atacată cu apel în termen de două zile de la comunicare.

(8) Apelul se soluționează într-un termen ce nu va depăși 24 de ore de la data sesizării instanței, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător.

(9) Dacă instanța de fond dispune anularea actului administrativ, măsura contestată încetează de la pronunțare, iar persoana în cauză are dreptul de a părăsi imediat spațiul sau unitatea în care a fost carantinată sau, după caz, izolată.

(10) Comunicarea actelor de procedură, inclusiv înregistrarea acțiunii, se realizează în format și prin mijloace electronice.

ART. 18

(1) Cheltuielile pentru carantină sau izolarea persoanelor, precum și indemnizațiile de asigurări sociale aferente concediilor medicale de carantină sau izolare instituite sau, după caz, acordate până la data intrării în vigoare a prezentei legi se suportă potrivit actelor normative în vigoare la data instituirii, respectiv acordării lor.

(2) Până la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 8 alin. (2), prevederile prezentei legi sunt incidente pentru infectarea cu SARS-CoV-2, denumită COVID-19.

ART. 19

(1) În situația existenței unui deficit de personal medical constatat de către direcția de sănătate publică sau de inspectoratul județean pentru situații de urgență sau al municipiului București, pe durata instituirii măsurii în domeniul sănătății publice, în situații de risc epidemiologic și biologic, personalul medical, paramedical și auxiliar specializat din sistemul public poate fi detașat cu acordul persoanei detașate, iar în lipsa acestuia, în condițiile prezentei legi, pe o durată de cel mult 30 de zile, prin ordin al ministrului sănătății, al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență sau al persoanei desemnate de acesta sau, după caz, al conducătorului instituției angajatoare.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune în cazul existenței unui deficit de personal, atunci când completarea schemei de personal nu poate fi realizată cu personal medical care își exprimă acordul pentru detașare, cu voluntari sau cu personal medical militar, și la solicitarea motivată a direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, a inspectoratului județean pentru situații de urgență sau al municipiului București ori a Centrului național de coordonare și conducere a intervenției.

(3) Pe durata detașării dispuse conform alin. (1) se asigură persoanei detașate, suplimentar față de salariul plătit de unitatea angajatoare, plata indemnizației de detașare în cuantum de 50% din

salariul de încadrare, diurna zilnică de 2% din salariul de încadrare, cazarea și transportul în localitatea unde se dispune detasarea.

(4) Drepturile plătite persoanei detasate se suportă din bugetul Ministerului Sănătății, transportul se asigură de către Inspectoratul pentru Situații de Urgență, iar cazarea de către instituția care beneficiază de serviciile persoanei detasate sau, după caz, de către unitatea administrativ-teritorială.

(5) Ordinul de detasare emis conform alin. (1) poate fi atacat în termenul legal la instanța de contencios administrativ competentă.

(6) Ministerul Sănătății împreună cu Departamentul pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne vor operaționaliza un registru național al voluntarilor din rândul personalului medical pentru situații de urgență.

ART. 20

(1) Pentru persoanele care se află în carantină sau izolare instituită până la data intrării în vigoare a prezentei legi, certificatele de concediu medical se acordă potrivit actelor normative în vigoare la data acordării.

(2) Concediul și indemnizația pentru carantină se acordă asiguraților cărora li s-a interzis continuarea activității, care nu poate fi realizată de la domiciliu, din cauza unei suspiciuni asupra unei boli contagioase, pe durata stabilită prin certificatul eliberat de direcția de sănătate publică.

(3) Certificatul de concediu medical pentru carantină se eliberează de medicul curant, pe baza certificatului eliberat de organele de specialitate ale direcțiilor de sănătate publică.

(4) În caz de carantină sau izolare, certificatele de concediu medical se pot elibera la o dată ulterioară, dar numai pentru luna în curs sau luna anterioară.

(5) Durata concediilor medicale pentru carantină sau izolare nu se cumulează cu durata concediilor medicale acordate unui asigurat pentru alte afecțiuni.

(6) În situația în care durata perioadei de carantină sau de izolare stabilită de organele de specialitate ale direcțiilor de sănătate publică depășește 90 de zile, nu este necesar avizul medicului expert al asiguraților sociale.

(7) Cuantumul brut lunar al indemnizației pentru carantină sau izolare reprezintă 100% din baza de calcul stabilită potrivit legii și se suportă integral din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

ART. 21

(1) Pentru acoperirea deficitului de personal medical din sistemul sanitar, precum și de profesioniști ai situațiilor de urgență din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, pe durata instituirii stării de risc epidemiologic și biologic este permisă angajarea temporară, fără concurs, a personalului medical în unitățile sanitare și în cadrul direcțiilor de sănătate publică deficitare, iar a profesioniștilor în domeniul situațiilor de urgență în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și al unităților subordonate acestuia.

(2) Influențele financiare corespunzătoare cheltuielilor de personal ocazionate de angajarile prevazute la alin. (1) sunt asigurate din bugetele ministerelor de resort, respectiv prin transfer direct din Fondul national unic de asigurari sociale de sanatate.

Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin. (1) din Constitutia României, republicata.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR

ION-MARCEL CIOLACU

p. PRESEDINTELE SENATULUI,

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

Bucuresti, 18 iulie 2020.

Nr. 136.
